

ית משפט המחוזי מרכז בלוד בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

ת.צ : 42778-9-2024

בפני כב' השופטת כרמית בן אליעזר

המבקשת:

רות שושנה ברגר

ע"י צבי כהנא ו/או אורי שמש ו/או יעל דיין ו/או דוד פיקאז ו/או רחל בר

ממשרד כהנא שמש דיין עורכי דין

רח' ריב"ל 7 תל אביב

טל : 03-6068000 ; פקס : 03-6068002

(להלן : "המבקשת")

-נגד-

המשיבה:

עיריית נס ציונה

ע"י ב"כ עו"ד יחזקאל ריינהרץ (מ.ר 18240) ו/או אח'

ממשרד עוה"ד פריש, שפרבר, ריינהרץ ושות'

רח' מוטה גור 9, ת.ד 3363, פתח - תקווה 49517

טל ' : 03-9239010 ; פקס : 03-9239015

(להלן : "המשיבה")

תאריך חתימה : 30.7.2026

מועד אחרון להגשה : 6.9.2026

בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הסדר הפשרה שנחתם בין הצדדים, המצורף בזה ומסומן **כנספח 1** ("הסדר הפשרה").

נימוקי הבקשה

1. בהתאם לסמכות הנתונה לבית המשפט הנכבד מכוח סעיפים 18-19 לחוק **תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006** (להלן : "**חוק תובענות ייצוגיות**"), מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את הסדר הפשרה, ליתן לו תוקף של פסק דין, ולהורות כדלקמן :

1.1. כי בהתאם להוראות סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, תפורסם הודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה בנוסח המצורף בזה ומסומן **כנספח 2**. עלות הפרסום תחול על המשיבה.

- 1.2. כי בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, ולסעיף 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "תקנות תובענות ייצוגיות"), ההודעה הראשונה, בצירוף העתק מבקשת האישור שבכותרת, מחבקשה דנן, ומהסדר הפשרה, תשלח ליועץ המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט, ולממונה על שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ("הממונה");
- 1.3. להורות, כי בנסיבות העניין, קיימים טעמים מיוחדים, כמפורט להלן, לאורס אין צורך במינוי בודק כאמור בסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות;
- 1.4. בתום המועד להגשת התנגדויות, לאשר את הסדר הפשרה, ליתן לו תוקף של פסק דין בתובענה הייצוגית, ולאשר את המלצת הצדדים בדבר גמול, שכר טרחה, והחזר הוצאות, כמפורט להלן;
- 1.5. להורות על פרסום הודעה שנייה לציבור, בהתאם להוראות בסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, בנוסח המצורף בזה ומסומן כנספח 3.
- 1.6. לקבוע כי ימי פגרה, ככל שיחיו, יבואו במניין כל המועדים הנקובים בהסדר הפשרה;

2. תצהירים מטעם הצדדים ובאי כוחם מצורפים לבקשה זו ומסומנים כנספח 4.

3. הגדרת הקבוצה המוסכמת:

"אנשים עם מוגבלות בניידות ו/או ליקויי ראייה אשר החל מיום 1.1.2018 נזקקו לשירותי תחבורה ציבורית עירונית בתחום העיר נס ציונה, ונגרם להם נזק כתוצאה מהיעדר נגישות בתחנות האוטובוס לקווים עירוניים או שנמנעו מלעשות שימוש בתחנות האוטובוס משום אינן נגישות"

4. עיקרי התובענה:

4.1. במסגרת בקשת האישור נטען, כי בתחומה של העיר נס ציונה 108 תחנות אוטובוס לקווים עירוניים שבתחומה (להלן: "תחנות האוטובוס"), וכי 107 מהן אינה עונה על דרישות הנגישות חקבועות בתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית, תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות").

4.2. בקשת האישור נתמכה בחו"ד שניתנה ע"י המהנדס האזרחי אלדד אגאין מורשה נגישות מתו"ס והגב' שרון זליגר שמואל מורשת נגישות לשירות ("חו"ד המבקשת"), שבמסגרתה נבדקו קיומן של התאמות הנגישות הבאות, בכל אחת מ-108 תחנות האוטובוס:

4.2.1. הדרך מהמדרכה הסמוכה לסככת ההמתנה לתוך הסככה, וממנה לרחבת ההיערכות תעמוד בדרישות ת"י 1918 חלק 1 סעיף 2.8, ובכלל זה:

4.2.1.1. רוחב מדרכה שלא יפחת מ-130 ס"מ (עם אפשרות להיצרות מקומית ברוחב 80 ס"מ בתנאי שאורך ההיצרות לא יעלה על 30 ס"מ);

4.2.1.2. שיפוע רוחבי של המדרכה שלא יעלה על 2.5% (סעיף 2.6 לתקן 1918/2 2001);

4.2.1.3. הנמכת מדרכות במקומות לחציית כביש תהיה בהתאם להוראות סעיף 2.6.3 לתקן 1918/2 2001 שלפיהן: רוחב הנמכת המדרכה ללא האגפים המשופעים יהיה 150 ס"מ לכל הפחות; שיפוע הנמכת המדרכה לא יעלה על 10%; משטח מדרכה

חופשי ברוחב 80 ס"מ לפחות בראש הנמכת המדרכה; במפגש שבין הכביש למדרכה לא יהיה הפרש גובה אלא בתנאי ששולי המדרכה במקום זה יהיו קטומים בשיפוע של 50% והפרש הגובה בקיטום לא יעלה על 2 ס"מ;

4.2.1.4. לאורך הנמכת המדרכה יהיה משטח אזחרה שרוחבו 60 ס"מ לכל הפחות, ומשטח האזחרה יהיה במרחק של 40 ס"מ לפחות משני צידי המקטע העיקרי שלו.

4.2.2. רוחב המעבר הפנוי בחזית הסככה ועד לשפת המדרכה לא יפחת מ- 110 ס"מ;

4.2.3. בתוך סככת האוטובוס יהיה מקום המתנה לאדם אשר מתנייד בכיסא גלגלים שמידותיו 80 ס"מ * 120 ס"מ;

4.2.4. בצמוד לתחנת אוטובוס או לסככת המתנה, בצד הפונה לכיוון שממנו מגיע האוטובוס, תסומן רחבת היערכות פנויה ממכשולים. ע"פ פרט 2(ד) בתוספת החמישית מידות הרחבה יהיו 250 ס"מ לאורך המדרכה ו- 200 ס"מ לרוחבה, ומסגרת הרחבה תסומן בפס כחול ברוחב 8 ס"מ לפחות. בנוסף, בתחנת עמוד, רחבת ההיערכות תסומן במרחק של 5.5 מ' מהתחנה.

4.3. הסעדים שהתבקשו בבקשת האישור הם צו עשה שיחייב את העירייה לתקן את כל ליקויי הנגישות שנתגלו בכל אחת מ- 107 תחנות האוטובוס, ופיצוי בסך 7,500 ₪ לכל אחד מחברי הקבוצה המוצעת עבור הנזק חלא-ממוני שנגרם להם בכל אחת מהפעמים שבמהלכה עשו שימוש בתחנות האוטובוס ו/או שנמנעו מלעשות בהן שימוש, משום שלא היו נגישות.

4.4. בתשובה לבקשת האישור ("התשובה") העירייה דחתה את כל הטענות שנטענו בבקשת האישור, וטענה בין היתר, כי היא מחויבת לזכותם של אנשים עם מוגבלות לנגישות המרחב הציבורי וכי עניין הנגישות עומד בראש סדרי העדיפויות שלה. בנוסף טענה העירייה, כי ערכה במהלך שנת 2022 סקר לבדיקת הנגישות לתחנות האוטובוס (חסקר משנת 2022 לא צורף לתשובה), וכי תיקנה את כל ליקויי הנגישות שנמצאו בתחנות על פי חסקר הני"ל, עוד בטרם קיבלה תקציב לכך ממשרד התחבורה. כמו כן נטען בתשובה כי המבקשת הגישה את בקשת האישור רק לאחר שמשרד התחבורה פרסם "קול קורא" מס' 6/22 המזמין רשויות מקומיות להגשת בקשות לתקציב להנגשת תחנות האוטובוס, ולכן בקשת האישור אינה אלא חיפוש אחר מטרה מזדמנת ואין מדובר במדיניות רחבה של העירייה. לטענת העירייה בכך פעלה המבקשת בחוסר תום לב.

4.5. לתשובה צורפה חו"ד שערכה הגבי' לאה שוורץ, מורשית נגישות מתו"ס ("חו"ד העירייה"), שלפי האמור בה, מתוך 108 תחנות האוטובוס שבתחום העיר נמצאו ליקויים טכניים בתחנות אוטובוס בודדות, והן תוקנו במועד הגשת התשובה. בנוסף נטען בחו"ד העירייה כי בחו"ד המבקשת נפלה טעות בהבנת החוק, התקנות והתקנים הישראלים הרלבנטיים.

4.6. בתגובה לתשובה ("התגובה") נטען, כי על פי חו"ד העירייה כלשונה נמצאו ליקויים ב- 33 תחנות אוטובוס מתוך 106 תחנות שנוכרו בה (העולה כדי הודאת בעל דין), וכי היעדר נגישות בשיעור של כ- 30% מכלל תחנות האוטובוס כשלעצמה משמעותה היעדר נגישות בכל תחנות האוטובוס שבעיר והיעדר אפשרות של אדם עם מוגבלות לעשות שימוש בתחבורה ציבורית (כיוון אפילו אם תחנת האוטובוס הסמוכה למקום בו הוא נמצא מונגשת - קיימת סבירות גבוהה (31%) שהתחנה שבה הוא ירד מהאוטובוס לא תהיה נגישה). כמו כן נטען בתגובה, כי מחו"ד העירייה עולה נגישות הדרך

לתחנות האוטובוס, ובכלל זה אופן הנמכת המדרכות בצמתים ובמעברי החציה הסמוכים לתחנות, נבדקה בהתאם להוראות **חוק הרשויות המקומיות (סידורים לנכים)**, תשמ"ח-1988 ("חוק סידורים לנכים"), ולא בהתאם לתקנות והוראות תקן ישראלי 1918 חלקים 1,2 שהתקנות מפרטות אליהן ("התקן"). המבקש טען, כי זו טעות משפטית, וכי בשונה מהתקנות והתקן, חוק סידורים לנכים קובע פרמטרים עמומים להנגשה (על פי האמור בחוק זה, הרשויות המקומיות מחויבות לחנמך את אבני השפה שבמדרכות "באופן המאפשר ירידה ועליה נוחות בעגלת נכים לכביש וממנו בשיפוע שלא יעלה על 10%" (סעיף 1 לחוק זה), וכן כי לא יוצבו מתקנים כלשהם על המדרכות "אלא אם הושאר מרווח למעבר נוח לעגלת נכים" (סעיף 2(א) לחוק זה). לכן זכותם של חברי הקבוצה המוצעת נפגעת, אם הנגשת הדרך לתחנות בוצעה לפי חוק סידורים לנכים.

4.7. כמו כן נטען בתגובה, כי בחוות דעת המבקשת תועדו הליקויים שנמצאו לפרטי פרטים, תוך הקפדה יתרה על תיעוד ממצאי הבדיקה (כל תחנה קיבלה חתייחסות נפרדת, לגבי כל תחנה צורך צילום של שלט התחנה בו חופיע בבירור המספר המזהה של התחנה; כל חממציא פורטו בצורה שיטתית ובהירה לגבי כל תחנה, וכל ממצא גובה בתמונות צבעוניות חדות; כל מדידה שבוצעה פורטה, וכאשר נמצא ליקוי חקשור במדידה – כגון רחבת היערכות שרוחבה קטן הרוחב הקבוע בתקנות – חופיע מד המרחק בצילום הליקוי). בהמשך לכך נטען בתגובה שחוו"ד מפורטת זו העבירה את נטל הראיה המשני לעירייה, ואולם זו לא התייחסה כלל לממצאי חוו"ד המבקשת, לא צורך לה אפילו צילום אחד לרפואה – ועורכת חוות הדעת מטעם העירייה הסתפקה במסקנה הלקונית והסתמית לחלוטין "תקין" – מבלי שהצביעה אפילו על טעות קונקרטית אחת שנפלה לדעתה בממצאי חוו"ד המבקשת ובמידות שבצעו המומחים מטעמה. נוסף לכך נטען בתגובה, כי בחוו"ד העירייה אין התייחסות לקיומו של סימן אזהרה במעברי החציה הסמוכים לתחנות, ומכאן משתמע שהעירייה אינה מכחישה את טענת המבקשת שבבקשת האישור בכל הקשור להיעדר נגישות התחנות לליקויי ראייה.

4.8. בדיון שנערך ביום 3.3.2025 בפני בית משפט נכבד זה (כב' השופטת בדימוס מיכל נד"ב), בית המשפט הנכבד חורה לצדדים להודיע אם הושגה הסכמה ביניהם על החיקוקים שלפיהם תיבחן נגישות הדרך לתחנות האוטובוס, וכי ככל שתושג הסכמה יודיעו הצדדים אם הם מסכימים לפנות להליך של גישור. בהתאם לכך הצדדים החליטו לפנות להליך של גישור בפני כבוד השופטת (בדימוס) נחמה מוניץ, והמגשרת הנכבדה המליצה לסיים את המחלוקת בין הצדדים בהסדר פשרה המצורף, לטובת חברי הקבוצה המוצעת בבקשת האישור, תחת ניהול הליכים משפטיים ארוכים, באופן שיעצים את חברי הקבוצה ויטיב עימם, הרבה מעבר לעלות הכספית שהייתה מגיעה להם אילו התקבלה בקשת האישור והתובענה הייצוגית. בסיוע המגשרת הנכבדה הצדדים גיבשו את הסדר הפשרה המובא בזאת לאישור בית המשפט הנכבד, ואשר עיקריו יפורטו להלן. בנוסף, הצדדים מינו את המגשרת **כבוררת** לעניין המלצתם המשותפת בנושא פסיקת גמול, שכר טרחה, והחזר הוצאות לאחר שיגישו למגשרת טיעונים מטעמים בעניין זה, ולאחר שאלה חוגשו המגשרת פסקה את סכום הגמול, שכר הטרחה והחזר ההוצאות כפי שיפורט להלן.

5. עיקרי הסדר הפשרה:

5.1. העירייה התחייבה לתקן את כל הליקויים שהתגלו בתחנות האוטובוס, ובכלל זה להנגיש את חדרים לתחנות האוטובוס ומחן בהתאם לתקנות ולתקן (כטענת המבקשת), וזאת בתוך שנה מהמועד שיינתן תוקף של פס"ד להסדר הפשרה. עם סיום התהליך העירייה תמסור הודעה מתאימה

לבית המשפט וכן תמסור לב"כ המבקשת אישורים של חו"ד מורשה נגישות מתו"ס שלפיהם התחנות נגישות ובכלל זה, הבחורות שהדרך לתחנות האוטובוס ומהן הונגשה לפי עמדת המבקשת ("הודעת ההשלמה"). באי כוח המבקשת יבדקו במבט על ובאופן מדגמי אם התיקונים בוצעו כנטען בהודעת ההשלמה.

5.2. לסילוק סופי ומלא של כל הטענות הנטענות בבקשת האישור בכל הנוגע להנגשת תחנות אוטובוס, העירייה תיתן לחברי הקבוצה את שתי ה"הטבות בעין" הבאות:

5.2.1. בתוך 4 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תתקין ו/או תשדרג מתקני שעשועים נגישים (שהם ייעודיים לאנשים עם מוגבלות), בגינות הציבוריות הבאות: השייטת, החושן, הגיא, החשמל והעלייה. עלות המתקנים הייעודיים לא תפחת מ- 4.6 מיליון ₪. תנאי יסודי להסדר הפשרה הוא שהגינות הנ"ל נגישות על פי דין, ולכן העבודות שהיא תבצע בהתאם להסכם זה הן בנוסף ומעבר לדרישות הדין.

5.2.2. בתוך 3 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תפעל להצללת כל רחבות ההיערכות - לרבות באמצעות הצללה טבעית (בדרך של שתילת עצים). עלות ההצללה לא תפחת מסך 600,000 ₪.

5.3. תנאי מהותי להסדר הפשרה הוא שהעירייה תבצע את הפרויקטים הנ"ל אך ורק כתוצאה מהסדר הפשרה, וכי היא לא אישרה כספים כלשהם לביצוע הפרויקטים אלא לצורך הסדר הפשרה.

6. הפער בין סכום הפיצוי או הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין סכום הפיצוי או הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לזכות בו אילו בית המשפט היה מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה:

6.1. אילו בית המשפט הנכבד היה מקבל את התביעה במלואה הסעדים שהיו נפסקים לטובת חברי הקבוצה הם אכיפה, ופיצוי כספי בסך 7,500 ₪ לכל פעם שבמהלכה ביקשו לעשות שימוש בתחנות האוטובוס. לצורך כימות הפיצוי הכספי הכולל נדרשת חו"ד מומחה.

6.2. הסעד המוצע בהסדר הפשרה הוא אכיפה, וכן - הנאה המתקנים הייעודיים ומהצללת רחבות ההיערכות.

7. השלב שבו נמצא ההליך:

התקיים דיון מקדמי בבקשת האישור, טרם התקבלה החלטה בבקשת האישור.

8. הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה אל מול היתרונות והחסרונות שבהסדר:

8.1. חסדר הפשרה עדיף על המשך ניהול ההליך מכל אחד מהטעמים הבאים:

8.1.1. הסכם הפשרה חוסך את הצורך בניהול ההליך ובהשקעת משאבים רבים נוספים - כגון חוות דעת וחקירת מומחים מתחום הנגישות ומתחום הסטטיסטיקה - הן מבחינת הצדדים והן מבחינת המערכת השיפוטית;

8.1.2. בית משפט נכבד זה כבר הביע דעתו בת"צ 56864-02-22 ברגר נ' עיריית ראשון לציון (12.3.2025), פסקאות 33-36, ולפיה לא ניתן לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק במסגרת תביעה בנושא של היעדר נגישות בתחנות אוטובוס;

8.1.3. הסדר הפשרה כולל הטבות חולמות לקבוצה, שתועלתן עולה לאין ערוך על התועלת שבחמשך ניהול ההליכים. יצוין, כי פיצוי חברי הקבוצה בדרך של התקנת מתקנים ייעודיים הוכר על ידי בתי המשפט כפיצוי ראוי והוגן בהסדרי פשרה שעסקו אף הן בנושא של היעדר הנגשה של תחנות אוטובוס.

8.2. התועלת לקבוצה על פי הסדר הפשרה עדיפה על פיצוי כספי לנוכח העובדות הבאות:

8.2.1. הקושי לאתר את חברי הקבוצה – יש להניח שמעטים בלבד יטרחו לדרוש ולהוכיח את זכאותם לפיצוי כספי נמוך.

8.2.2. פיצוי כספי צופה פני עבר לא יועיל משמעותית לחברי הקבוצה ואילו ההטבות נשוא הסכם הפשרה צופות פני עתיד, ואף יטיבו עם אנשים נוספים שאינם נמנים כיום על חברי הקבוצה (כגון אנשים שיתברר לגביהם בעתיד כי יש להם מוגבלות).

8.2.3. הצדדים סבורים כי יש ערך משמעותי רב להטבות בעין שניתנו לקבוצה במסגרת הסדר הפשרה, כדלקמן:

8.2.3.1. הצללת רחבות היערכות אינה מחויבת מכוח הדין הקיים. הטבת זו תעודד אנשים עם מוגבלות לעשות שימוש בתחבורה ציבורית, שהוא המפתח לשילובם של אנשים עם מוגבלות בחברה;

8.2.3.2. הוראות הדין הקיים מחייבות את הרשויות המקומיות להנגיש את הגנים הציבוריים (ובכלל זה, דרכי גישה נגישות, התקנת תאי שירותים נגשים, ספסלים וכיסאות נגשים, וכיוצ"ב) אך הן אינן כוללות הוראות אשר מחייבות את הרשות המקומית להתקין בגינות ציבוריות מתקני שעשועים ייעודיים לילדים עם מוגבלות, שהם נגשים. כך שמבחינת הוראת הדין, ילד עם מוגבלות יכול להינות מנגישות הגינה הציבורית, שנעצרת במתקני השעשועים. כאשר אותו ילד יגיע למתקני השעשועים שאינם נגשים, הוראות החוק מאפשרות לו למעשה "להינות מחנוף הנגיש" אך לא להיות חלק מלב החתירות שבו. כמו כן, ההנאה בשימוש מחמתקנים ההקמת המתחמים הייעודיים תייצר נקודות מפגש חברתיות בין אנשים עם מוגבלות וכלל הציבור, ותאפשר את השתלבותם בחברה באופן שוויוני, ובאופן אשר מקיים את מטרות חוק השוויון – שעקרונותיו הן כשל חוק יסוד.

8.2.3.3. הערך החברתי הרב שבהסדר הפשרה - לחברי הקבוצה תינתן אפשרות להשתתף בחיי הקהילה ולהנות ביחד עם כלל הציבור ממתקני שעשועים ייעודיים, שהדין אינו מחייב להתקין, והמשיבה לא חייתה מתקנה אילולא הסדר הפשרה. כמו כן, לחברי הקבוצה תינתן אפשרות להינות מהצללת רחבות ההיערכות, שהדין אינו מחייב לבצע, והמשיבה לא חייתה מבצעת אילולא הסדר הפשרה. מבחינה זו ניתן לומר שחיסור הפשרה מממש את מטרותיו של חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 ("חוק השוויון"), להעניק לאדם עם מוגבלות זכות "להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו להיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו" (סעיף 2 לחוק השוויון).

8.3. התועלת שבהטבות עולה משמעותית על "הנגשה עודפת" בתחום התחבורה הציבורית ו/או הנגשה עודפת אחרת

8.3.1. הצדדים סבורים כי מחוקק המשנה הטמיע במסגרת התקנות השונות אשר הותקנו מכוח חוק השוויון את כל התאמות הנגישות הנדרשות לאנשים עם מוגבלות, וכי אין ערך משמעותי בפיצוי הקבוצה בדרך של "הנגשה עודפת", וזאת בשים לב לחלקה היחסי של הקבוצה מתוך כלל הציבור. כך למשל, לגבי התאמות הנגישות בבניין, הצדדים אינם סבורים שיש ערך משמעותי בהנגשה של שני תאי שירותים בכל מקבץ (במקום תא אחד בכל מקבץ של תאי שירותים) ואו בהוספת לולאות השראה מעבר לנדרש ואו בהתקנת שני פירי מעלית בכל מוסד חינוך קיים (במקום פיר אחד).

8.3.2. בדומה, הצדדים אינם רואים ערך משמעותי בביצוע הנגשה עודפת בתחום תחבורה ציבורית, כגון: הנגשת תחנות אוטובוס בינעירוניות (כיוון שנכון לחיום לא קיימת חובה להגיש אוטובוסים בינעירוניים), סימון של שתי רחבות היערכות לצידה של כל תחנת אוטובוס (במקום אחת), או עקירת הספסלים שמצויים בתחנות על מנת לפנות שני מקומות המתנה לאנשים המתניידים בכיסאות גלגלים (במקום מקום אחד).

8.4. תהטבות בעין מושא הסדר הפשרה עדיפות על פני תשלום פיצוי כספי לקרן לחלוקת כספים שנפסקו בתובענות ייצוגיות לנוכח העובדות הבאות:

8.4.1. פיצוי חברי הקבוצה בדרך של החטבה בעין כמפורט לעיל עולה לאין ערוך על התועלת שהייתה מגיעה לחברי הקבוצה אילו תשלום סכום הפיצוי היה מועבר לקרן לחלוקה וניחול כספים שנפסקו בתובענות ייצוגיות, אשר הוקמה לפי הוראת סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "הקרן"). זאת מאחר שגם אם נניח שסכום הפיצוי ישולם לקרן עם הנחיה לייעד את הכסף לטובת התקנת המתקנים הייעודיים והצללת רחבות ההיערכות, אזי במקרה הטוב הייתה מושגת אותה תוצאה שהושגה במסגרת הסדר הפשרה ובמקרה חגרוע – והמציאותי – ביצוע ההטבות לא היה בא לעולם בעתיד הנראה לעין.

8.4.2. כאשר העירייה ולא הקרן אמונה על ייזום פרויקטים לטובת אנשים עם מוגבלות, חדעת נותנת שהיא לא תחסס להשקיע כספים נוספים, מעבר לעלות המינימלית שהיא התחייבה להשקיע בהם במסגרת הסדר הפשרה. זאת בשונה מהקרן שאמורה להקים פרויקטים דומים בתוך הקפדה על מסגרת תקציבית נוקשה.

8.5. הצדדים סבורים כי לא נכון יהיה למנות בודק להסדר הפשרה, לאור הנימוקים הבאים:

8.5.1. הסדר הפשרה גובש כאמור במסגרת הליך גישור שנערך בפני כבוד השופטת בדימוס נחמה מוניץ, ומעורבותה הרבה בהליך הסדר הפשרה כשלעצמה שקולה למינוי בודק;

8.5.2. אופיו של הסדר הפשרה אינו מצריך חישובים כלשהם (בוודאי לא חישובים כלכליים מורכבים המצריכים מומחיות), אלא מבוסס על הערכה שיפוטית;

8.5.3. יישום הסדר הפשרה לא מצריך את איתור חברי הקבוצה;

8.5.4. מינוי בודק יעכב את ביצוע הסדר הפשרה, יגרור הוצאות נוספות, בלא שצפויה מכך תועלת של ממש.

9. העילות והסעדים שלגביהם תהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר:

9.1. הפרת התקנות בשילוב עם סעיף 19(ו) לחוק השוויון;

9.2. הפרת חובה חקוקה, ורשלנות.

10. המלצת הצדדים בדבר הגמול, שכר הטרחה, והחזר הוצאות

10.1. הצדדים מינו את המגשרת הנכבדה כבוררת לעניין המלצתם בנושא גמול, שכר טרחה, והחזר הוצאות. פסק הבוררות, ופסק הבוררות המשלים מצ"ב כנספה 5.

10.2. לפי החלטת המגשרת הנכבדה (אשר כאמור מונתה כבוררת לעניין זה) העירייה תשלם למבקשת, באמצעות באי כוחה, גמול בסך 35,000 ₪ בתוספת מע"מ (אם יחול), שכ"ט בסך 500,000 ₪ בתוספת מע"מ, והחזר הוצאות חו"ד המבקשת בסך 70,200 ₪ בתוספת מע"מ, וכן החזר הוצאות הגישור בתוספת מע"מ – הכל כנגד הצגת חשבוניות כדין.

10.3. הגמול ישולם למבקשת בתוך 30 ימים מיום אישור הסדר הפשרה, החוצאות וכן 50% משכר הטרחה ישולמו לבאי כוחה תוך 30 יום מיום אישור הסדר הפשרה, 25% משכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים מהמועד שבו יתוקנו כל ליקויי הנגישות שבתחנות האוטובוס, ויתרת 25% משכר הטרחה ישולמו לאחר שהעירייה תבצע את שתי ההטבות לקבוצה (הצללת רחבות ההיערכות והתקנת המתקנים הייעודיים). כל הסכומים האמורים יהיו צמודים למדד יוקר המחיה מיום 13.4.2026 ועד יום התשלום בפועל.

10.4. סעיף 18 (ז) (2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לא יכלול "הוראה בדבר תשלום גמול למבקש או לתובע המייצג, או שכר טרחה לבא כוח מייצג, ואולם הצדדים רשאים להגיש לבית המשפט המלצה מוסכמת לענין תשלום גמול ושכר טרחה כאמור, לרבות שיעורו ותנאיו".

10.5. כידוע, הסיבה לחקיקת הוראה זו היא בעיית הנציג: כל עוד לא הושג הסדר פשרה קיימת לכאורה זהות בין אינטרס התובע הייצוגי ובא כוחו לבין אינטרס הקבוצה להשיא את סכום הפיצוי המרבי שניתן לחשיג לקבוצה. אולם כאשר התובע הגיע להסכמות עם הנתבע נוצר לכאורה ניגוד אינטרסים בין התובע ובא כוחו לבין הקבוצה, שכן התובע ובא כוחו עלולים להשיא את הסכומים שהם יקבלו על חשבון הפחתת הפיצוי לקבוצה. ר' בר"מ 4303/12 תמר אינסלר נ' המועצה האיזורית עמק חפר (22.11.2012):

"כידוע, בהליך תביעה "דגיל" ההנחה היא שכל בעל דין מייצג נאמנה את האינטרס שלו-עצמו ולכן, ככלל, בית המשפט יטה לאשר הסכם פשרה שאליו הגיעו הצדדים בלא לבחון את כדאיותו עבור מי מהם. לעומת זאת, בהליכי פשרה והסתלקות בתובענה ייצוגית ישנו חשש מובנה שהצדדים הישירים להליך – התובע המייצג, בא כוחו והנתבע – ידאגו לאינטרס האישי שלהם על חשבון חברי הקבוצה. זוהי בעיית נציג מובנית, שבשלה מתווה החוק מנגנוני הגנה מיוחדים על האינטרס של חברי הקבוצה והציבור (קלמנט "פשרה והסתלקות", בעמ' 29). הסכנות הטמונות בתובענה הייצוגית, אם כן, משליכות אף הן על מאזן האינטרסים".

10.6. הנה כי כן, בעיית הנציג נוצרת רק אשר הושגה הסכמה בין הצדדים לגבי סכום הפיצוי ולגבי סכומי הגמול ושכר הטרחה - אך בענייננו לא הושגה הסכמה בעניינים אלה, ומשום כך נזקקו הצדדים להכרעת הבוררת הנכבדה. בהיעדר הסכמה אין בעיית נציג וממילא לא מתקיים הרציונל של סעיף 18 (ז) (2) הנ"ל. לכך יש להוסיף את מדיניות בתי המשפט לעודד הסכמי בוררות, אשר מקלים מאד על העומס הכבד המוטל על מערכת בתי המשפט. במכלול נסיבות אלה אין כל סיבה לסטות מקביעת הבוררת הנכבדה בעניין הגמול ושכר הטרחה, והדברים אמורים במיוחד כאשר הצדדים

השכילו לבחור שופטת בדימוס אשר פעלה והתמחתה בתחום התובענות הייצוגיות הן כשופטת והן כמגשרת.

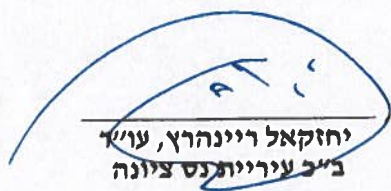
10.7. ר' במיוחד דברי כב' השופט גרוסקופף בפסקה 26 לפסק הדין בע"א 234/24 עמית פולק מטלון ושות' עורכי דין נ' קלאב אין אילת אחזקות בע"מ (1.10.2024):

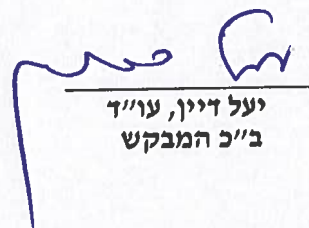
"לעיל, עמדנו על ניגוד העניינים הפוטנציאלי שבין האינטרס של חברי הקבוצה לבין האינטרס של בא הכוח המייצג, כאשר הסיכום בדבר שכר הטרחה המומלץ שלוב ביתר תנאיו של הסדר הפשרה (ובפרט בסוגיית הסעד לחברי הקבוצה). שונים הדברים כאשר ההסכמה בין הצדדים (בא הכוח המייצג מזה, והנתבעת בהליך הייצוגי מזה) ביחס לגובה שכר הטרחה הושגה לאחר שהסדר הפשרה אושר באופן חלוט. כפי שארע בענייננו. במצב דברים זה, החריג בנוף התובענות הייצוגיות כיום, קשה לראות כיצד הסיכום המאוחר על גובה שכר הטרחה השפיע על איכות והיקף הסעד אשר ניתן לחברי הקבוצה המיוצגת – נושא אשר נדון והפך חלוט זה מכבר".

יש להקיש מדברים אלה על ענייננו מקל וחומר, משום שבענייננו לא הושגה כל הסכמה בין הצדדים, והגמול והשכר נקבעו על ידי גורם אובייקטיבי, לאחר שהוסכם בין הצדדים על מתווה הפשרה.

10.8. סכומי הגמול והשכר הנ"ל הולמים את התועלת שהופקה מההסדר, הן במישור אכיפת הדין (תיקון ליקויי הנגישות מושא בקשת האישור והן במישור הפיצוי לקבוצה בדרך של התקנת המתקנים הייעודיים והצללת רחבות ההיערכות.

11. מכל הטעמים המפורטים לעיל, שהם מצטברים וחלופיים לפי הקשר הדברים, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש ברישא לבקשה זו.

יחזקאל ריינהרץ, עו"ד
ב"כ עיריית נס ציונה

יעל זיו, עו"ד
ב"כ המבקש

תסדר פשרה

בת"צ 24-9-42778 רות שושנה ברגר נגד עיריית נס ציונה

שנערך ונחתם בתל אביב, ביום 13.4.26

בין:

רות שושנה ברגר

ע"י עו"ד יעל דיין (מ.ר. 16759) ואו אח'

מרח' המסגר 39 תל אביב

טל: 03-6068000 ; פקס: 03-6068002

לחלן:

"חמבקשת"

לבין:

עיריית נס ציונה

ע"י ב"כ עו"ד יחזקאל ריינהרץ (מ.ר. 18240) ואו אח'

ממשרד עוה"ד פריש, שפרבר, ריינהרץ ושות'

רח' מוטה גור 9 ת.ד. 3363 פתח - תקווה 49517

טל: 03-9239010 פקס: 03-9239015

לחלן:

"חמשיבה/העירייה"

הואיל:

וביום 16.9.2024 הוגשה על-ידי חמבקשת בקשה לאישור התובענה שבכותרת כייצוגית (לחלן: "בקשת האישור"), במסגרתה נטען, כי העירייה הפרה את חובתה על פי הדין ולא ביצעה את עבודות הנגישות בכל תחנות האוטובוס לקווים עירוניים שבתחומה (לחלן: "תחנות האוטובוס") בהתאם לתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית, תשס"ג-2003 (לחלן: "התקנות"), ובכלל זה לא הנגישה את הדרכים לתחנות ומהן, ולא הנמיכה את המדרכות בצמתים ובמעברי חציה חסמוכים לתחנות האוטובוס בהתאם לחוראות תקן 1918 חלק 1, 2 כנדרש בפרט 1 של התוספת החמישית לתקנות;

והואיל:

ובגדרה של בקשת האישור התבקש בית המשפט הנכבד ליתן כנגד העירייה צו עשה שיורה לח לבצע את התאמות הנגישות בכל תחנות האוטובוס שבתחומה וכן לפסוק לכל אחד מחברי הקבוצה פיצוי בסך 7,500 ₪ עבור הנוזקים חלא ממוניים שנגרמו לחו כתוצאה ממחדליה (הנטענים) של העירייה;

והואיל:

והעירייה חגישה תגובה לבקשת האישור ובמסגרתה דחתה את הטענות שנטענו בקשת האישור, ובכלל זה טענה כי תיקנה את כל הליקויים שנתגלו בתחנות האוטובוס;

והואיל:

וחמבקשת חלקה על טענת העירייה שלפיה תוקנו כל הליקויים שנמצאו בתחנות, בין היתר משום שמורשית הנגישות מטעם עירייה טענה (בטעות) שתחנות שהדרך אליהן הוגשה בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (סידורים לנכים), תשמ"ח-1998 הן תחנות נגישות;

והואיל: ובחמלצת בית המשפט הנכבד הצדדים פנו להליך גישור בפני כבוד השופטת (בדימי) נחמה מוניץ, ובסיוע המגשרת הצדדים לסיים את המחלוקות ביניהם בדרך של הסדר פשרה, לטובת חברי הקבוצה.

והואיל: והצדדים הסכימו, כי במסגרת הסדר פשרה זה (להלן: "הסדר הפשרה") תפצה העירייה את חברי הקבוצה על האיחור בתגשת תחנות האוטובוס, תחת ניהול חליכים משפטיים ארוכים, באופן שיעצים את חברי הקבוצה ויטיב עימם הרבה מעבר לפיצוי חספי שהיה נפסק לטובתם אילו התובענה חייצוגית (שבגינה חוגשה בקשת האישור) הייתה מתקבלת;

והואיל: והצדדים סבורים, כי הסדר הפשרה הינו ראוי, חוגן וסביר - וזאת, מבלי שמי מהצדדים יודח בטענות משנהו;

לפיכך חוסכם, הוצאה והותנה בין הצדדים כדלהלן:

1. חמבוא להסדר זה ונספחיו מהווים חלק בלתי נפרד ממנו והוא מותנה באישור ביחמ"ש אליו יוגש לאישור ולמתן תוקף של פס"ד לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן - "חוק התובענות") ותקי' 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010 (להלן - "תקנות התובענות").
2. הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה:

"אנשים עם מוגבלות בניידות ו/או ליקויי ראייה אשר החל מיום 1.1.2018 נזקקו לשירותי תחבורה ציבורית עירונית בתחום העיר נס ציונה, ונגרם להם נזק כתוצאה מהיעדר נגישות בתחנות האוטובוס לקווים עירוניים או שנמנעו מלעשות שימוש בתחנות האוטובוס משום אינן נגישות"

תיקון הליקויים והשלמת ביצוע התאמות נגישות בתחנות האוטובוס

3. בתוך שנה ממועד מתן תוקף של פס"ד לחסכם זה העירייה מתחייבת לתקן את כל הליקויים שבתחנות האוטובוס ובכלל זה את כל הליקויים בדרך לתחנות ומחן כנדרש בתקנות ובחוראות ת.י. 1918 חלק 2 ("נגישות חדרך"), ובחתיאם לפסח"ד שניתן בת"צ 28179-10-15 רות שושנה ברגר נ' עיריית ירושלים (8.10.2020).
4. עד למועד האמור העירייה תציג למבקשת אישורים מאת מורשה נגישות מתו"ס מטעמה שלפיהם תחנות האוטובוס הונגשו בחתאם לדין, ולמען הסר ספק לרבות ההבהרות שבסעיף 3 לעיל.

הפיצוי לחברי הקבוצה

5. לסילוק סופי ומלא של כל הטענות הנטענות בבקשת האישור בכל חנוגע לחגשת תחנות אוטובוס, העירייה תפצה את חברי הקבוצה בדרכים הבאות:

5.1. הקמת מתחמי שעשועים ייחודיים לילדים עם מוגבלות

5.1.1. בתוך 4 שנים ממועד מתן תוקף של פסי"ד לחסכם זה, העירייה תקים מחדש ו/או תשדרג 4 מתחמים ייעודיים לילדים עם מוגבלות ב- 4-5 גנים ו/או גינות ציבוריות שבתחום שיפוטה (השייטת, החושן, הגיא, החשמל, העליה). המתחמים ייבנו מחדש ו/או שישודרגו בהתאם לעקרון ההכלה (להלן בהתאמה: "הגינות הציבוריות", "המתחמים הייחודיים").

5.1.2. עלות הקמת המתחמים הייחודיים ו/או שדרוגם לא תפחת מ- 4.6 מיליון ₪ כערכם ביום החתימה על הסדר פשרה זה (להלן: "עלות החקמה"). עלות החקמה תהיה צמודה למדד המחירים לצרכן מהמדד שפורסם במועד החתימה על הסכם זה ועד למדד שפורסם בסמוך למועד ההוצאה.

5.1.3. לעירייה יש שיקול זעזע לשנות את הגינות ו/או מספרן שבהם יוקמו ו/או ישודרגו המתחמים הייחודיים.

5.1.4. לעירייה תינתן אפשרות לפנות לבית המשפט להאריך את המועד שנקבע להקמת המתחמים הייחודיים בחצי שנה, אם התקיימו נסיבות מיוחדות. בנוסף, בתום הארכה כאמור תינתן לה אפשרות לבקש ארכה נוספת, בהתקיים נסיבות מיוחדות.

5.2. הצללת רחבות היערכות

5.2.1. בתוך 3 שנים ממועד מתן תוקף של פסי"ד לחסכם זה, העירייה תבצע הצללה של רחבות ההיערכות בין אם באמצעות עמדת הצללה ובין אם באמצעות הצללה טבעית (עצים).

5.2.2. עלות ההצללה כאמור לעיל לא תפחת מ- 600,000 ₪. סכום זה יהיה אף צמוד למדד המחירים לצרכן כאמור לעיל. ככל ועלות ההצללה תפחת מהסך הנ"ל, תוגדל בהתאם עלות ביצוע הגינות הציבוריות והמתחמים הייחודיים.

תנאים יסודיים להסדר הפשרה

6. כל אחת מהצהרות והתחייבויות העירייה שלהלן, מהווה תנאי יסודי להתקשרות הצדדים על פי הסכם זה:

לעניין הפרויקטים –

6.1. העירייה מצחירה כי נכון למועד החתימה על הסכם זה הגינות הציבוריות נגישות כיום לאנשים עם מוגבלות בהתאם לדין.

6.2. העירייה מצחירה כי היא אינה מחויבת על פי דין לחקים ו/או לשדרג את המתחמים הייחודיים, ו/או להתקין את ההצללות בתחנות האוטובוס (הקמת הפרויקטים נשוא הסדר הפשרה (להלן: "הפרויקטים") וכי הסכמתה לעשות כן נעשית אך ורק כתוצאה מבקשת האישור ולצורך הסדר פשרה זה;

6.3. העירייה מצחירה כי לא אושרו על ידיה תקציבים כלשהם לצורך הפרויקטים למעט אישור עקרוני שניתן להסדר הפשרה.

6.4. הסכמת הצדדים בדבר הקמת המתחמים הייחודיים ו/או שדרוגם היא חטבה משמעותית מאד עבור חברי הקבוצה ועבור אנשים עם מוגבלות בכלל, וערך תועלתה הציבורית גבוה בהרבה

מעלות ההקמה, שכן נגישות המרחב הציבורי היא ערך חברתי משמעותי, המחווה המפתח לשילובם של אנשים עם מוגבלות בחברה, ובמתחמים הייחודיים ייווצרו נקודות מפגש ופעילות משותפת בין תושבי העיר ואנשים עם מוגבלות. לכל אלה מתווסף הערך המוסף של הטבה עתידית טווח, שהרי המתחמים הייחודיים ישמשו גם אנשים עם מוגבלות בניידות ועם לקות ראייה שלא היו חברי קבוצה נכון למועד אישור הסדר הפרשה, ואף את הציבור הרחב משך שנים רבות בעתיד.

הפרויקטים נשוא הסדר הפרשה מחוויים חלף ראוי לפיצוי כספי לחברי הקבוצה -

6.5. הקמת הפרויקטים מחווה חלף ראוי לפיצוי כספי לחברי הקבוצה בסכום כולל של 5.2 מיליון ₪ (אומדן עלות הפרויקטים בקירוב), כפי שנעשה בת"צ 28179-10-15 ברגר נ' עיריית ירושלים (8.10.2020) (להלן: "עניין ברגר") בו עשה בית המשפט המחוזי בירושלים שימוש בסמכותו הקבועה בסעיף 20 (ג) (1) לחוק התובענות, ולאחר שהתובענה הייצוגית התקבלה במלואה נענה לבקשת המבקשת וחורה להמיר את הפיצוי הכספי (המגיע לחברי הקבוצה בגין הפגיעה באוטונומיה של הרצון) להקמת מתקני שעותיים ייעודיים לילדים עם מוגבלות ומתקני כושר ייעודיים לאנשים עם מוגבלות (ערעור שהגיש עיריית ירושלים על פסה"ד נדחה (ע"א 8312/20 עיריית ירושלים נ' ברגר, 10.2.2022).

6.6. הקמת הפרויקטים אינה שונה ממצב בו העירייה הייתה מעבירה סך 5.2 מיליון ₪ (אומדן עלות הפרויקטים בקירוב) לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו בתובענות ייצוגיות, כמשמעותה בסעיף 27 לחוק התובענות ("חקרן"). שכן, הקרן הייתה מוסמכת לחשקיע את הסכום האמור בפרויקטים לטובת הקבוצה, ולא מן הנמנע שהפרויקט שהיה נבחר על ידה היה הקמת הפרויקטים נשוא הסדר הפרשה זה. במקרה כזה חתוצאח זהה, התועלת לקבוצה זהה ואפשרות מדידת התועלת זהה.

גמול, שכר טרחה והחזר תוצאות

7. בתוך 30 ימים ממועד אישור הסדר הפרשה זה העירייה תשיב למבקשת את עלות חוות דעת מורשה הנגישות ששילמה בסך 23,364 ₪ ועלות הגישור ששילמה, הכל כנגד הצגת חשבוניות כדין.

8. מוסכם על הצדדים, כי הגמול לתובעת ושכר הטרחה שישולם לבאי כוחה יקבע ע"י המגשרת אשר ממונה בזאת ע"י הצדדים כבוררת מטעמם לאחר שהצדדים יגישו לפנייה את טיעוניהם לעניין זה בכתב (המבקשת תגיש טיעונים בתוך 14 ימים, העירייה תגיש 14 ימים לאחר מכן, ולמבקשת זכות תשובה בתוך 5 ימים לאחר מכן). החלטת המגשרת/בוררת תהיה ללא הנמקה ותצורף לבקשה לאישור הסדר הפרשה שתוגש.

9. הגמול ישולם בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק דין להסדר הפרשה.

10. הגמול ושכר הטרחה (ו/או חלקם) יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן מהמדד הידוע ביום חתימת הסכם זה עד ליום תשלום.

11. שכר הטרחה ישולם במועדים הבאים כדלקמן:

- 11.1. 50% משכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק דין להסדר הפשרה.
- 11.2. 25% משכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים ממועד שבו יתקנו כל ליקויי חגישות שבתחנות האוטובוס והעירייה תציג אישורי נגישות כאמור.
- 11.3. 25% משכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים ממועד שבו תודיעה העירייה על סיום בניית חמתחמים הייחודיים ו/או שדרוגם, והתקנת סככות ההצללה.

כללי

12. העירייה מתחייבת לדאוג על חשבונה לכל הפרסומים הנדרשים על פי החוק ו/או על פי פסיקת בית המשפט, בקשר עם הסדר פשרה זה.
13. לכל הסכומים המפורטים בהסכם זה יתווסף מע"מ כדין.
14. העירייה תספק למבקשת, בסמוך לאחר פנייתה, כל מידע רלבנטי שתבקש, לצורך פיקוח על הסדר פשרה זה.

ויתור ומעשה בית דין

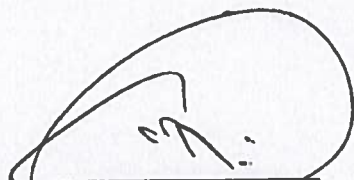
15. ויתור על עילות ותביעות - כפוף לאישור וביצוע הסדר הפשרה, חמבקשת מוותרת בעצמה ובשם יתר חברי הקבוצה על כל דרישה, זכות, טענה או עילת תביעה, כנגד העירייה, בכל הקשור לביצוע חגישת תחנות אוטובוס, ביחס לשנים 2018 ועד למועד פסק הדין (להלן: "תקופת הפשרה").
16. מעשה בית דין - הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין ביחס לכל חברי הקבוצה כחגדרתה לעיל וביחס לכל תקופת הפשרה, לגבי כל העילות המפורטות בבקשת האישור.

היעדר צורך במינוי בודק

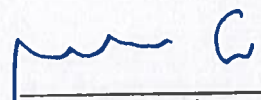
17. הצדדים סבורים ומצהירים כי לדעתם אין צורך במינוי בודק לבחינה ויישום הסדר הפשרה, מהטעמים הבאים:
- 17.1. הסדר הפשרה משקף תועלות ברורות לטובת הקבוצה והוא גובש בסיועה של המגשרת הנכבדה.
- 17.2. הסדר הפשרה אינו כולל מנגנון פיצוי-בעין לחברי הקבוצה, ולכן אין צורך בבירור מדויק של גודל הקבוצה, זיהוי חבריה, או הערכת שווי ההטבה שממנה ייחנח כל אחד.
- 17.3. הסדר הפשרה אינו מבוסס על עניינים מקצועיים מורכבים הדורשים מומחיות מיוחדת, ולכן בחינת סבירותו והגינותו לטובת הקבוצה היא סוגיה משפטית, הכרוכה בעיקר בבחינת הסיכויים והסיכונים בניהול החליק, ובנסיבות כאלה שיקול דעתו של בודק אינו עדיף על פני שיקול דעתו של בית המשפט.
- 17.4. מאידך גיסא, מינוי בודק בנסיבות שאין בו צורך אמיתי עלול לסרב ולתאריך שלא לצורך את הדיון בהסדר הפשרה ולגזול מהצדדים ומביהמ"ש הנכבד זמן ומשאבים נכבדים, בלי לחניב תוצאה יעילה יותר, תוך חכבדה עקיפה גם בעלויות ובזמן הכרוכים

בגיבושם ואישורם של הסדרי פשרה ראויים.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

יחזקאל ריינהרץ, עו"ד
ב"כ המשיגה

יעל דיין, עו"ד
ב"כ המבקשת

חתימת קיום של המגשרת

נספח 2 – הודעה ראשונה

הודעה בדבר הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה

בת"צ 24-9-42778 רות שושנה ברגר נ' עיריית נס ציונה

ניתנת בזאת הודעה בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") אודות הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד ("הסדר הפשרה") שנחתם בעניין בקשת האישור שבכותרת (להלן: "בקשת האישור").

כללי

1. בבקשת האישור שבנדון נטען כי העירייה הפרה את החובה להגשת תחנות אוטובוס לקווים עירוניים כמתחייב מחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק השוויון") ומתקנות בתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית), תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות").
2. חברי הקבוצה, כפי שהוגדרו בהסדר הפשרה הם: "אנשים עם מוגבלות בניידות ו/או ליקויי ראייה אשר החל מיום 1.1.2018 נזקקו לשירותי תחבורה ציבורית עירונית בתחום העיר נס ציונה, ונגרמה להם אי נוחות כתוצאה מהיעדר נגישות בתחנות האוטובוס לקווים עירוניים או שנמנעו מלעשות שימוש בתחנות האוטובוס משום שאינן נגישות".

עיקרי הסדר הפשרה

3. העירייה התחייבה לתקן את כל הליקויים שהתגלו בתחנות האוטובוס, ובכלל זה להנגיש את הדרכים לתחנות האוטובוס ומהן בהתאם לתקנות ולתקן (כטענת המבקשת), וזאת בתוך שנה מהמועד שיינתן תוקף של פס"ד להסדר הפשרה.
4. לסילוק סופי ומלא של כל הטענות הנתענות בבקשת האישור בכל הנוגע להגשת תחנות אוטובוס, העירייה תיתן לחברי הקבוצה את שתי ה"הטבות בעין" הבאות:
 - 1.1.1. בתוך 4 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תתקין מתקני שעשועים נגישים (שהם ייעודיים לאנשים עם מוגבלות), בגינות הציבוריות הבאות: השיטת, החושן, הגיא, החשמל והעלייה. עלות המתקנים הייעודיים לא תפחת מ- 4.6 מיליון ₪.
 - 1.1.2. בתוך 3 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תפעל להצללת כל רחבות ההיערכות - לרבות באמצעות הצללה טבעית (בדרך של שתילת עצים). עלות ההצללה לא תפחת מסך 600,000 ₪.
- 1.2. תנאי מהותי להסדר הפשרה הוא שהעירייה תבצע את הפרויקטים הנ"ל אך ורק כתוצאה מהסדר הפשרה, וכי היא לא אישרה כספים כלשהם לביצוע הפרויקטים, אלא לצורך הסדר הפשרה.

שונות

5. הסדר הפשרה לא יחול על כל חבר קבוצה שבית המשפט התיר לו לפרוש מהקבוצה בהתאם לאמור בסעיף 18(א) לחוק. כל בקשת פרישה על פי הסדר זה וסעיף 18(ו) לחוק, תשלח על ידי המעוניין בה בכתב למזכירות בית המשפט המחוזי מרכז בתוך המועד שנקבע להגשת התנגדויות.

6. אדם הנמנה עם הקבוצה ו/או גוף כהגדרתו בסעיף 18(ד) לחוק, רשאי להגיש לבית המשפט, בכתב, בתוך 45 ימים מיום פרסום הודעה זו, התנגדות מנומקת להסדר הפשרה. הוגשה התנגדות כאמור, רשאים הצדדים להגיש תשובה להתנגדות בתוך המועד שיקבע בית המשפט.
7. כמו כן בפרק הזמן האמור לעיל, רשאי כל אדם הנמנה עם הקבוצה להגיש לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בקשה להתיר לו לצאת מן הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה ("הודעת פרישה").
8. הנוסח המלא של הסדר הפשרה הוא המחייב. בכל מקרה של סתירה בין האמור בהסדר הפשרה לבין האמור בהודעה זו, יקבעו ההוראות שבהסדר הפשרה. הסדר הפשרה עומד לעיון הקבוצה משרדי אצל ב"כ הצדדים שפרטיהם להלן, בתיאום מראש.
9. תוכן הודעה זו אושר על ידי בית המשפט והיא מתפרסמת על פי החלטתו מיום _____.

יחזקאל ריינהרץ, עו"ד
ב"כ עיריית נס ציונה

יעל דיין, עו"ד
ב"כ המבקשת

נספח 3 – הודעה שניה

הודעה בדבר אישור הסדר פשרה

בת"צ 24-9-42778 רות שושנה ברגר נ' עיריית נס ציונה

ניתנת בזאת הודעה בהתאם לסעיף 25(א) (4) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") כי ביום _____ נתן בית המשפט המחוזי בלוד, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים תוקף של פס"ד להסדר פשרה שהוגש בבקשת האישור שבכותרת (להלן בהתאמה: "הסדר הפשרה", "בקשת האישור").

כללי

1. בבקשת האישור שבנדון נטען כי העירייה הפרה את החובה להנגשת תחנות אוטובוס לקווים עירוניים כמתחייב מחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק השוויון") ומתקנות בתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית), תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות").
2. חברי הקבוצה, כפי שהוגדרו בהסדר הפשרה הם: "אנשים עם מוגבלות בניידות ו/או ליקויי ראייה אשר החל מיום 1.1.2018 נזקקו לשירותי תחבורה ציבורית עירונית בתחום העיר נס ציונה, ונגרמה להם אי נוחות כתוצאה מהיעדר נגישות בתחנות האוטובוס לקווים עירוניים או שנמנעו מלעשות שימוש בתחנות האוטובוס משום שאינן נגישות".

עיקרי הסדר הפשרה

3. העירייה התחייבה לתקן את כל הליקויים שהתגלו בתחנות האוטובוס, ובכלל זה להנגיש את הדרכים לתחנות האוטובוס ומהן בהתאם לתקנות ולתקן (כטענת המבקשת), וזאת בתוך שנה מהמועד שיינתן תוקף של פס"ד להסדר הפשרה.
4. לסילוק סופי ומלא של כל הטענות הנטענות בבקשת האישור בכל הנוגע להנגשת תחנות אוטובוס, העירייה תיתן לחברי הקבוצה את שתי ה"הטבות בעין" הבאות:
 - 4.1. בתוך 4 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תתקין מתקני שעשועים נגישים (שהם ייעודיים לאנשים עם מוגבלות), בגינות הציבוריות הבאות: השייטת, החושן, הגיא, החשמל והעלייה. עלות המתקנים הייעודיים לא תפחת מ- 4.6 מיליון ₪.
 - 4.2. בתוך 3 שנים מהמועד שבו יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, העירייה תפעל להצללת כל רחבות ההערכות - לרבות באמצעות הצללה טבעית (בדרך של שתילת עצים). עלות ההצללה לא תפחת מסך 600,000 ₪.
 - 4.3. תנאי מהותי להסדר הפשרה הוא שהעירייה תבצע את הפרויקטים הנ"ל אך ורק כתוצאה מהסדר הפשרה, וכי היא לא אישרה כספים כלשהם לביצוע הפרויקטים, אלא לצורך הסדר פשרה זה.

שונות:

5. תוכן הודעה זו אושר על ידי בית המשפט והיא מתפרסמת על פי החלטתו מיום _____.

יחזקאל ריינהרץ, עו"ד
ב"כ עיריית נס ציונה

יעל דיין, עו"ד
ב"כ המבקשת

תצהיר

אני, החתום מטה ק. סטל רסל ת"ז 058736828, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אחיה צפויח לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני עובד בעיריית נס ציונה בתפקיד מנהל מטה.
2. אני עושה תצהיר זה כנדרש ע"פ סעיף 18(ב) לחוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו – 2006 וסעיף 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010, לצורך אישור הסדר פשרה אשר הוגש לאישור בית המשפט בת"צ 42778-9-24 ברגר נ' עיריית נס ציונה (להלן: "הסדר הפשרה").
3. הסדר הפשרה משקף את כל החסכמות שהושגו בין הצדדים.
4. אני מצהיר, כי לפי הידוע לי, העירייה ו/או ממי מטעמה לא שילמו ו/או התחייבו לשלם למבקשת ו/או לבאי כוחה, במישרין או בעקיפין, תמורה כלשהי ו/או טובת הנאה למעט שכר טרחה כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.
5. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי כדלעיל אמת.

רפאל קריסטל
מנהל מטה
עיריית נס ציונה

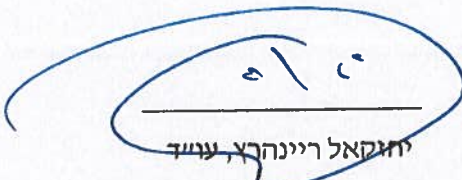
שולמית מנדלמן-כהן, עו"ד
אני הח"מ המועצת המוסמכת לעירייה 13791 מאשר, כי ביום 2.7.2026 חופיעה בפניי קריסטל ת"ז 058736828 ואחר שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי אחיה צפויח לעונשים הקבועים בחוק במידה שלא אעשה כן, אישר את תוכן תצהירה וחתמתי עליו בפני.

שולמית מנדלמן-כהן, עו"ד
היועצת המוסמכת לעירייה
עו"ד

תצהיר

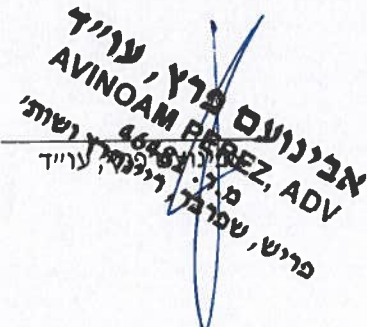
אני, החתום מטה עו"ד יחזקאל ריינהרץ ת"ז 0596878948 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני מייצג את עיריית נס ציונה בבקשת האישור בת"צ 42778-9-24 ברגר נ' עיריית נס ציונה, שבמסגרתה נטען כי העירייה לא הנגישה את תחנות אוטובוס לקווים עירוניים שבתחומה כנדרש לתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה), תשס"ג-2003.
2. אני עושה תצהיר זה כנדרש ע"פ סעיף 18(ב) לחוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו – 2006 וסעיף 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010.
3. בהליך האמור הושג הסדר פשרה, המוגש לאישורו על ידי בית המשפט.
4. הסדר הפשרה משקף את כל ההסכמות שהושגו בין הצדדים.
5. אני מצהיר, כי לפי הידוע לי, העירייה ו/או ממי מטעמה לא שילמו ו/או התחייבו לשלם למבקשת ו/או לבאי כוחה, במישרין או בעקיפין, תמורה כלשהי ו/או טובת הנאה למעט שכר טרחה כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.
6. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי כדלעיל אמת.

יחזקאל ריינהרץ, עו"ד

אישור

אני הח"מ עו"ד אבינועם פרץ מאשר, כי ביום 14.7.26 הופיע בפני עו"ד יחזקאל ריינהרץ המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק במידה שלא יעשה כן, אישר את תוכן תצהירו וחתם עליו בפני.

אבינועם פרץ, עו"ד
AVINOAM PEREZ, ADV
46482157
פרט, שכתב, ריינהרץ, עו"ד

תצהיר

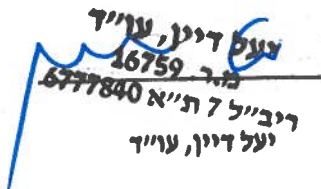
אני, החתומה מטה רות שושנה ברגר ת"ז 60520277, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אחיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני המבקשת בת"צ 42778-9-24 ברגר נ' עיריית נס ציונה.
2. אני עושה תצהיר זה כנדרש ע"פ סעיף 18(ב) לחוק התובענות חייצוגיות, תשס"ו – 2006 וסעיף 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010.
3. לפי הידוע לי מבאי כוחי, נחתם הסדר פשרה בהליך הנוכח בסעיף 1 לעיל.
4. לפי הידוע לי, הסדר הפשרה משקף את כל ההסכמות שהושגו בין הצדדים.
5. אני מצהירה, כי לא קיבלתי ולא אקבל מעיריית נס ציונה ואו ממני מטעמה במישרין או בעקיפין, תמורה כלשהי ואו טובת הנאה למעט גמול והחזר הוצאות כפי שיקבע בית המשפט הנוכח.
6. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי כדלעיל אמת.

 רות שושנה ברגר

אישור

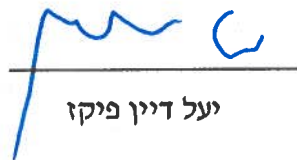
אני הח"מ ע"ד יעל דיין מ.ר. 16759 מאשרת בזאת כי ביום 29.7.2026 הופיעה בפני רות שושנה ברגר המוכרת לי אישית. ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית המתועדת אצלי, כאשר המצהירה מופיעה לפניי על גבי חצן, עת הצהרתה נושא האימות לפנייה והיא מצהירה בפניי כי היא מצויה במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות והיא מסכימה לתיעד החזותי ועשיית השימוש בו. לאחר שהוזהרתי את המצהירה כי היא צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה הנ"ל את נכונות הצהרתה אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתמה עליה מולי.

 יעל דיין, ע"ד
 ריב"ל 7 ת"א 6777840
 מ.ר. 16759

תצהיר

אני, החתומה מטעם עו"ד יעל דיין פיקז ת"ז 27799154, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אחיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני ב"כ המבקשת בת"צ 42778-9-24 ברגר נ' עיריית נס ציונה, שבמסגרתה נטען כי עיריית נס ציונה (להלן: "העירייה") לא בצעה בתחנות האוטובוס לקווים עירוניים שבתחומה את התאמות הנגישות הנדרשות בתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה), תשס"ג-2003.
2. הנני עושה תצהיר זה כנדרש ע"פ סעיף 18(ב) לחוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו – 2006 וסעיף 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010.
3. בהליך האמור הושג הסדר פשרה, המוגש לאישורו על ידי בית המשפט.
4. הסדר הפשרה משקף את כל ההסכמות שהושגו בין הצדדים.
5. העירייה ואו ממי מטעמה לא שילמו ואו התחייבו לשלם למבקשת ואו לבאי כוחה, במישרין או בעקיפין, תמורה כלשהי ואו טובת הנאה למעט שכר טרחה כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.
6. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי כדלעיל אמת.

יעל דיין פיקז

אישור

אני הח"מ עו"ד דוד פיקאז מאשר, כי ביום 29.7.2026 הופיעה בפני יעל דיין פיקז ת"ז 27799154, המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק במידה שלא תעשה כן, אישרה את תוכן תצהירה וחתמה עליו בפני.

דוד פיקאז, עו"ד
דוד פיקאז, עו"ד
מ.ר. 13089

בפני כב' המגשרת השופטת (בדימוס) נחמה מוניץ

פסק בוררות

בת"צ 42778-9-24
בית המשפט המחוזי ת"א

בין:

רות שושנה ברגר

ע"י ב"כ עוה"ד יעל דיין מתל אביב

להלן: "התובעת"

לבין:

עיריית נס ציונה

ע"י ב"כ עוה"ד יחזקאל ריינהרץ ואח' מפתח תקווה

להלן: "הנתבעת"

פסק בוררות

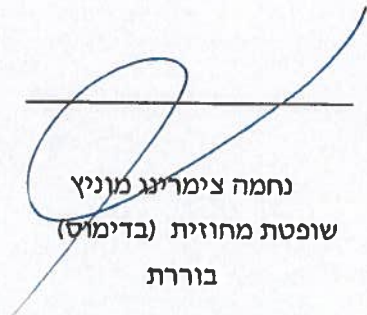
בין הצדדים התנהלה תובענה ייצוגית בתיק 42778-9-24 (להלן התובענה). הצדדים הופנו לגישור. התנהלו מספר ישיבות גישור במהלכן נדונו לעומקן הסוגיות המשפטיות והעובדתיות, בהרחבה. בסופה של הישיבה האחרונה, הגיעו הצדדים יחד עם המגשרת לפרטי ההסכמה המפורטים בהסכם הפשרה מיום 13.4.26 (להלן הסכם הפשרה). במסגרת הסכם הפשרה הוסכם על הליך הפיצוי וסכומי הפיצוי (הכל כמפורט בהסכם הגישור). כן פורטו כל יתר התנאים לצורך פיצוי הקבוצה (ראה סעיפים 6.5, 6.6 להסכם הגישור). בנושא הגמול ושכר הטירחה קבעו הצדדים בסעיף 8 להסכם הפשרה כי הגמול לתובעת ושכר הטירחה שישולם לבאי כוחה יקבע על ידי המגשרת אשר מונתה על ידי הצדדים כבוררת מטעמם. לאחר שהצדדים יגישו לפניה את טיעוניהם בכתב. הצדדים עוד קבעו את סדר התשלומים בגין הוצאות התובעים, הגמול לתובעת ושכר הטירחה וכן קבעו כי אלה יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע ביום חתימת הסכם זה 13.4.26 ועד התשלום המלא בפועל. כמו כן נקבעו המועדים בהם ישולם שכר הטירחה והחלק שישולם באותו מועד (ראה 11 על כל סעיפיו הקטנים). הכל כמפורט בסעיף 7 ועד 11.3 להסכם הפשרה.

הצדדים הגישו סיכומי טיעוניהם בפירוט רב, בצרוף אסמכתאות לטיעוניהם.
לאחר שעיינתי עיון מעמיק בכל טיעוניהם הצדדים. אומר כי, הצדדים פרטו
טענותיהם בהרחבה ואף תמכו טענותיהם בפסיקה מתאימה לכל צד.

שוכנעתי כי נהירה, לי המחלוקת אודות גובה הסכום שיש עליי לפסוק לזכות
באי כח התובעת, וכן כגמול לתובעת. לכן, ולאחר כל העיון המעמיק ובעיקר
לאור העובדה כי הוסכם על ידי הצדדים מהם התשלומים שעל התובעת לשלם
לתובעת כשהם צמודים למדד הידוע ביום חתימת הסכם הפשרה. לפיכך הריני
קובעת:

- א. אומר כי, הסכומים שלהלן כפי שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון.
- ב. הנתבעת תשלם לתובעת כגמול סך של 35,000 ₪ (שלושים וחמש אלף ₪)
ומע"מ כחוק (במידה וקיים חייב במע"מ) סכום זה ישולם לתובעת בתוך
30 יום מיום מתן פסק הבוררות. סכום זה יהיה צמוד למדד יוקר המחיה
אשר היה ידוע במועד חתימת הסכם הפשרה (13.4.26).
- ג. כמו כן תישא הנתבעת בהוצאות התובעים בסך של 23,361 ₪ (עשרים
ושלוש אלף שלוש מאות שישים ואחת) - בגין תשלום עבור חוות הדעת
למומחה הנגישות, בצירוף הפרשי הצמדה ממועד התשלום של שכר
המומחה ועד לתשלומם בפועל על ידי העירייה.
בתוספת כל הוצאות הגישור כפי ששולמו על ידי באת כח התובעת בפועל,
על פי הקבלות
- ד. כן תשלם הנתבעת לבאת כוח התובעת כשכר טירחה סך 500,000 ₪
(חמש מאות אלף ₪) ומע"מ כחוק.
הסכום ישולם בהתאם למועדים שנקבע בהסכם הפשרה – סעיף 11 על כל
סעיפיו הקטנים:
1. סך של 50% משכר הטירחה ומע"מ כחוק ישולם בתוך 30 יום ממועד
מתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה.
2. 25% מסכום שכר הטירחה ישולם בתוך 30 יום מן המועד בו יתוקנו
כל ליקויי הנגישות בתחנות האוטובוס כולן.
3. הסכום הנוסף בשיעור 25% מסך הפיצוי ישולם בתוך 30 יום מן המועד
שבו תודיע העירייה כי סיימה בניית המתחמים כולם ו/א שידרוגים
והתקנת סככות הצללה.

הסכום כולו יהיה צמוד למדד יוקר המחיה על בסיס המדד הידוע
במועד החתימה על הסכם הפשרה- 13.4.2026.
על מנת להבהיר כל הקבוע בהסכם הפשרה שבין הצדדים מחייבות את
הצדדים לו.

נחמה צימרינג מוניץ
שופטת מחוזית (בדימוס)
בוררת

14.5.26
תאריך

בפני כב' המגשרת השופטת (בדימוס) נחמה מוניץ

בין:

רות שושנה ברגר

ע"י ב"כ עוה"ד יעל דיין מתל אביב

להלן: "התובעת"

לבין:

עיריית נס ציונה

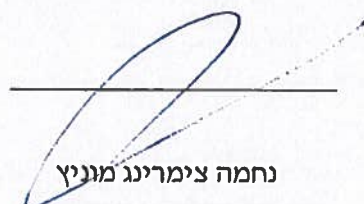
ע"י ב"כ עוה"ד יחזקאל ריינהרץ ואח' מפתח תקווה

להלן: "הנתבעת"

החלטה

בהמשך לסעיף ג' לפסק הבוררות הריני להודיע כי הסכום שנכתב בו בסך 23,361 ₪ (עשרים ושלושה אלף שלוש מאות שישים ואחד ₪) נכתב כנראה בטעות בפסק הבוררות.

לפיכך ובכפוף להמצאת חשבונית לב"כ העירייה, יתוקן פסק הבוררות וישולם לתובעת סך של 70,200 ₪ (שיבעים אלף ומאתיים ₪) באופן מיידי כהחזר הוצאות.

נחמה צימרינג מוניץ
שופטת מחוזית (בדימוס)
בוררת

24.6.26
תאריך